

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

Job 21

- 1 Maar Job antwoordde:
- 2 Luistert nu eens goed naar mijn woord: laat dit de vertroosting zijn, die jij biedt.
- 3 Verdraagt mij, dan zal ik spreken, en nadat ik gesproken heb, moogt jij spotten.
- 4 Richt mijn klacht zich soms tot een mens? Waarom zou ik dan niet ongeduldig worden?
- 5 Wendt u tot mij, dan zult gij ontzet staan en de hand op de mond leggen.
- 6 Als ik eraan denk, sta ik verschrikt, en grijpt siddering mij aan.
- 7 Waarom blijven de goddelozen in leven, worden zij oud, nemen zelfs toe in kracht?
- 8 Hun nakroost blijft bestendig met hen, hun spruiten zijn voor hun ogen.
- 9 Hun huizen zijn veilig, zonder vrees, Gods roede treft hen niet.
- 10 Hun stier bespringt en mist niet, hun koe kalft en heeft geen misdracht.
- 11 Hun knapen laten zij uittrekken als een kudde, hun kinderen huppelen in het rond.
- 12 Zij zingen bij tamboerijn en citer, en zijn vrolijk bij de tonen der fluit.
- 13 Zij brengen hun dagen door in voorspoed, en in vrede dalen zij in het dodenrijk neer.
- 14 Maar tot God zeiden zij: Wijk verre van ons, want aan de kennis uwer wegen hebben wij geen lust.
- 15 Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen, en wat baat het ons, dat wij bij Hem zouden aandringen?
- 16 [Gij] [zeidet]: Zie, hun voorspoed staat niet in hun eigen macht, de raadslag der goddelozen is verre van mij.
- 17 Hoe dikwijls wordt de lamp der goddelozen uitgeblust, en komt hun verderf over hen, deelt Hij hun in zijn toorn smarten toe!
- 18 Zij worden als stro voor de wind, als kaf, dat de storm wegblaast.
- 19 God spaart zijn onheil op voor zijn zonen. [Maar] [ik] [zeg]: Hij moest het hemzelf vergelden, dan zou hij het merken;
- 20 Zijn eigen ogen moesten zijn verderf aanschouwen, en zelf moest hij drinken van de grimmigheid des Almachtigen.
- 21 Want wat bekommert hij zich om zijn gezin na zijn dood, wanneer het getal zijner maanden is afgesneden?
- 22 Zal iemand God kennis leren, Hem, die de hemelingen richt?
- 23 De een sterft in ongebroken kracht, volkomen rustig en vredig;
- 24 Zijn lendenen zijn vol vet, en het merg zijner beenderen blijft fris.
- 25 De ander sterft bitter te moede, zonder het goede te hebben gemaakt.
- 26 Tezamen liggen zij neer in het stof, en het gewormte bedekt hen.
- 27 Zie, ik ken uw overleggingen en uw bedenksels, waarmede gij mij geweld aandoet,
- 28 Dat gij zegt: Waar is het huis van die machthebber gebleven? En waar is de tent die de goddelozen bewoonden?
- 29 Hebt gij geen navraag gedaan bij hen die op de weg voorbijtrekken, gij kunt hun aanwijzingen toch niet loochenen,
- 30 Dat de bozen ten dage des verderfs bewaard worden, en ten dage van [Gods] verbolgenheid in veiligheid gebracht?
- 31 Wie verwijt hem zijn gedrag in zijn aangezicht? En heeft hij iets gedaan, wie vergeldt het hem?
- 32 Hij wordt ten grave gedragen, en voor zijn grafheuvel draagt men zorg.
- 33 Zacht dekken hem de kluiten in het dal, iedereen sluit zich aan achter hem, en voor hem uit [gaan] ontelbaren.
- 34 Ach, wat troost gij mij toch met ijdele woorden, en uw antwoorden, slechts bedrog blijft ervan over!

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job21>

Last update: **2022/05/06 21:59**

